

Barselsdagpenge

Sagens omstændigheder er følgende:

De 4 sagsøgere, der var medicinstuderende ved Århus og Odense universiteter, havde alle på tidspunkterne for påbegyndelsen af deres barselsfravær og forud herfor beskæftigelse som sygeplejevikarer og ventilatører ved lokale sygehuse, plejehjem og lignende institutioner. Denne beskæftigelse var formidlet af Foreningen af Danske Lægestuderendes (FADL) Kredsforeninger i Odense og Århus, hvori sagsøgerne var medlemmer. Kredsforeningerne, hvis formål bl.a. er at varetage medlemmernes økonomiske og faglige interesser, har med henblik herpå hver oprettet et vagtbureau, hvis formål er at koordinere de medicinske studenter beskæftigelse på hospitaler og lignende institutioner, i henhold til aftale indgået mellem på den ene side FADL og på den anden side Amtsrådsforeningen i Danmark, Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune og Finansministeriet om løn og arbejdsforhold for studenter, der beskæftiges som sygeplejevikar og ventilatør.

I henhold til den nævnte aftale påtager vagtbureauerne sig at anvise sygeplejevikarer og ventilatører i fornødent omfang (§ 17) Disse skal i medfør

af aftalens § 2 have gennemgået det af parterne godkendte sygeplejevikarkursus eller ventilationskursus som betingelse for at kunne beskæftiges som henholdsvis sygeplejevikar eller ventilatør.

Sygeplejevikarernes arbejde kan bestrides af hold, hvoraf maksimalt 4 sygeplejevikarer dækker et døgn's tjeneste. Sygeplejevikarerne i det enkelte hold forpligter sig kollektivt til, at der døgnet igennem altid er en af holdets sygeplejevikarer i tjeneste.

Ventilatørernes arbejde bestrides altid af hold, hvoraf maksimalt 4 ventilatører dækker et døgn's tjeneste. Ventilatørerne i det enkelte hold forpligter sig kollektivt til, at der døgnet igennem altid er én af holdets ventilatører i tjeneste.

Vagtbureauerne foretager lønafregningen over for de beskæftigede og opkræver de samlede lønninger hos det enkelte hospital eller den enkelte institution. Hospitalet eller institutionen betaler i tillæg til lønningerne de med afholdelse af kurser for de beskæftigede forbundne udgifter i forhold til andelen i lønomsætningen og betaler endvidere de med vagtbureauets drift forbundne udgifter i form af et administrationsgebyr på 10% af en vis del af lønomsætningen.

Det fremgår af statutterne for FADL's vagtbureauer i Odense og Århus, at det enkelte vagtbureaus formål er at anvise arbejde til den enkelte lægestuderende på hospitaler og lignende institutioner og at administrere fordelingen af arbejdet mellem flere lægestuderende, således at arbejdet om nødvendigt kan foregå døgnet rundt og året rundt. Endvidere at foretage lønafregning ved at opkræve beløbene på hospitalet og afregne det til den enkelte studerende. Det enkelte vagtbureau ledes af et vagtudvalg udpeget af Kredsforeningen, og dette vagtudvalg er tillige beføjet til at træffe disciplinære forholdsregler over for medlemmer, der har gjort sig skyldige i forseelser eller pligtforsømmelser i forbindelse med udførelsen af arbejdet på et hospital som sygeplejevikar eller ventilatør.

For at blive registreret som arbejdsdygtig sygeplejevikar i vagtbureauet skal den lægestuderende stå til rådighed for vagtbureauet et antal dage hvert semester. Det konkrete antal rådighedsdage fastsættes af bureauet. Nyuddannede ventilatører og børneventilatører skal være på fast hold i semestret følgende umiddelbart efter kurset. Er den lægestuderende i øvrigt tilknyttet et hold ved semesterstart, binder tilknytningen for hele det pågældende semester.

Sagsøger, A, blev tilmeldt FADL, Odense Kredsforening den 1. oktober 1985. Hun nedkom den 8. juli 1990 og havde graviditetsorlov i perioden fra den 11. juni til den 8. juli 1990 og barselsorlov i perioden fra den 9. juli til den 23. december 1990. Hun var i 13 ugers-perioden fra den 12. marts til den 10. juni 1990 inden graviditetsorloven udelukkende beskæftiget som sygeplejevikar på Villestoftes Plejehjem på et fast vagthold. I den pågældende periode var hun beskæftiget i 122 timer fordelt over 19 vagter a 5-8 timer hver. Vagterne har været nogenlunde jævnt fordelt over perioden, idet der dog ikke er udført vagter i perioden 2. -11. april eller perioden 30. maj til 6. juni.

Sagsøger, B, blev tilmeldt FADL's vagtbureau i Århus den 1. september 1983. Hun nedkom den 17. juni 1990. Hun havde graviditetsorlov i perioden fra den 28. april til den 16. juni 1990 og barselsorlov i perioden fra den 18. juni 1990 til den 3. december 1990. I 13 ugers-perioden fra den 27. januar til den 28. april 1990 inden graviditetsorloven arbejdede sagsøgeren på institutionerne Ålborg Nord, Silkeborg Hospital, Solgården, Herning Sygehus og Ålborg Syd. Denne sagsøger, der ikke var tilknyttet faste vagthold, var i 13 ugers-perioden i alt beskæftiget i 182,5 timer som dels sygeplejevikar og dels ventilatør fordelt på i alt 14 vagter a 10,75-12,25 timer, hvortil kommer transporttid. Vagterne har været fordelt med 2 i januar, 7 i februar og 5 i marts, idet der ikke har været udført vagter i perioden 2.-23. februar og 1.-20. marts.

Sagsøger, C, har siden 1. november 1984 været tilknyttet FADL's vagtbureau i Århus. Hun nedkom den 6. juni 1990 med forudgående graviditetsorlov i perioden den 18. maj til den 6. juni 1990 og barselsorlov i perioden fra den 7. juni 1990 til den 22. november 1990. I 13 ugers-perioden fra den 16. februar til den 17. maj 1990 var sagsøgeren beskæftiget i 124,75 timer på institutionerne Århus Amtssygehus og Ålborg Nord fordelt på 13 vagter a 8,25-12 timer, hvortil kommer transporttid. Vagterne har været fordelt med 4 stk. i marts, 7 stk. i april og 2 stk. i maj. Der har ikke været udført vagter i perioderne 16. februar-24. marts, 27. marts-6. april, 20.-28. april, 30. april -10. maj og 11. maj-17. maj.

Sagsøger, D, har siden den 1. november 1983 været tilknyttet FADL's vagtbureau i Århus. 13 ugers-perioden løb fra den 20. marts til den 19. juni 1990, i hvilken sagsøgeren var beskæftiget i i alt 169,5 timer på institutionerne Psykiatrisk Hospital i Risskov, Århus Amtssygehus og

Abildgården. På Århus Amtssygehus og Abildgården var sagsøgeren tilknyttet faste vagthold. Beskæftigelsen på i alt 169,5 timer var fordelt på 21 vagter a 8-8,25 timer, hvoraf 3 vagter i marts måned, 9 vagter i april måned, 4 vagter i maj måned og 5 vagter i juni måned. Der har ikke været udført vagter i perioderne 20.-28. marts, 4.-11. april, 13.-23. april, 24. april-11. maj, 21. maj-2. juni og 5. juni-15. juni.

Under domsforhandlingen er der afgivet forklaring af sagsbehandler i FADL Jørgen Rotbøll-Larsen, vagtchef Henrik Fendinge-Olsen, sagsøger A og sagsøger C.

Jørgen Rotbøll-Larsen har bl.a. forklaret, at han har været sagsbehandler i FADL siden 1. februar

1988. FADL er opbygget med 3 kredsforeninger, der tilsammen udgør FADL-hovedforeningen, som har forhandlingsretten vedrørende de landsdækkende overenskomster. De enkelte medlemmer er medlem af en kredsforening. I 1993 var der i alt ca. 3.000 medlemmer i de 3 kredsforeninger, hvilket er ca. 77% af det totale antal immatrikulerede medicinstuderende. Den totale omsætning i 1993 for vagtbureauerne var ca. 95 mio. kr. svarende til 790.000 timer. Af det totale antal studerende er ca. 400-500 ikke vagtaktive. Den vagtaktive studerende tjener gennemsnitligt 36.000 kr. årligt svarende til et timetal på 290-390 timer årligt. Fra 1989 har der været nedgang i tallene. I 1990 var det gennemsnitlige timetal højere end i 1993. Fra ultimo 1993 har der været rift om studenter, og man har ikke helt kunnet dække efterspørgslen. I 1990 svarede udbuddet og efterspørgslen nogenlunde til hinanden. I forbindelse med Folketingets nye forslag til lov om dagpenge ved sygdom og fødsel (lovforslag nr. L 29 fremsat den 11. oktober 1989) drøftede FADL's bestyrelse det problem, at lovforslaget ville fjerne løsarbejders ret til dagpenge. Vidnet skrev i den anledning et brev til Folketingets Socialudvalg og fik foretræde for udvalget, men opnåede ingen konkret indflydelse på lovforslagets formulering. Vidnet modtog dog et brev fra Socialministeren, hvorefter spørgsmålet skulle løses via overenskomsten.

Henrik Fendinge-Olsen har bl.a. forklaret, at han startede som stud.med. i september 1989, hvor han blev medlem af FADL. Pr. 1. januar 1993 blev han vagtchef i vagtbureauet i Århus. Vagtbureauets opgave er at formidle arbejdskraft til den enkelte institution og at opkræve pengene hos institutionen og sørge for betaling af løn til de studerende. Arbejdsområdet for en sygeplejevikar er som navnet antyder at vikariere for en sygeplejer. Arbejdet består i at bade patienten, tage blodtryk og temperatur, vende patienten, hvor dette er påkrævet og at gå vagt på afdelingen. En ventilatør og en børneventilatør passer patienter, der ligger i respirator. Vagtchefen fungerer som faglig chef. Han tilrettelægger kurserne, hvoraf det første er på 42½ time og 2 hospitalsvagter, hvor man undervises i at tage blodtryk, puls, temperatur og sengebådning. Ventilatørkursen er en overbygning, der består af et 32-timers kursus, hvor man lærer at passe en respirator. At fungere som børneventilatør forudsætter yderligere et kursus af 18 timers varighed. Den enkelte institution betaler for kurserne, for hvilke studenterne under visse betingelser kan få løn. Når man er medlem af en af FADL's kredsforeninger og har taget de nødvendige kurser, kan man få beskæftigelse som henholdsvis sygeplejevikar eller ventilatør. Rent praktisk kan det foregå på den måde, at man meddeler vagtbureauet, at man står til rådighed, hvorefter man opføres på den såkaldte »ringeliste«, der giver ret til 5 vagter, hvorefter man på ny må tilmelde sig »ringelisten«. Man kan også tilmelde sig den såkaldte »akutliste«, der indebærer, at man skal være parat til at tage en vagt uden varsel.

Dersom man fra vagtbureauet hverken kan skaffe medarbejdere fra »ringelisten« eller »akutlisten«, er vagtbureauet berettiget til at kontakte de medlemmer, der ikke står på nogen af listerne, og som i givet fald har pligt til at påtage sig en vagt.

En tredje mulighed for arbejde er, at være tilknyttet et hold enten et fast hold eller et såkaldt »flyvende hold«. Holdet har kollektivt pligt

til at bestride et vagtarbejde døgnet rundt i en bestemt periode. Holdet aftaler indbyrdes, hvorledes man vil fordele vagterne.

I tilfælde af, at der er for mange kvalificerede ansøgere til et hold, sammensættes dette ved lodtrækning. På et »flyvende hold« har man pligt til at arbejde i mindst 3 måneder, og på et fast hold skal man stå til rådighed i mindst 5 måneder. Man kan derefter sige op med et vist varsel. Dersom en holddeltager ikke er villig til at påtage sig et tilstrækkeligt antal vagter, kan vagtbureauet skride ind over for den pågældende. Vagtbureauet kan endvidere i tilfælde af misligholdelse af forpligtelserne skride ind over for den pågældende og om fornødent ekskludere denne.

Sagsøger A har bl.a. forklaret, at hun påbegyndte det medicinske studium i 1986 og blev færdig i sommeren 1993. Hun tog sygeplejevikarkursus i 1988 og var beskæftiget som sådan frem til sommeren 1990, da hun gik på barselsorlov. Hun har været tilknyttet det samme hold på Villestoftes Plejehjem i hele perioden. Arbejdet på Villestoftes Plejehjem bestod i at passe en 40-årig patient, der havde haft en blodprop og derfor var lam fra halsen og nedefter og ikke kunne tale. Arbejdet bestod i pleje af patienten på alle områder. Sagsøgeren var tilknyttet et fast hold, der bestod af 12 personer, der skulle dække både for- og bagvagter døgnet rundt. Man bandt sig normalt for et helt semester, men kunne opsige arbejdet med 2 måneders varsel inden for semesteret. Sagsøgerinden var bekendt med 120 timers-reglen og konsulterede i december 1989 det lokale socialudvalg, der meddelte, at hun blot skulle have arbejde 120 timer inden for terminen på de 13 uger. Sagsøgerinden fik at vide, at det nok ikke ville være godt at tage alle vagterne i periodens start. Sagsøgerinden var klar over, at reglerne ville blive ændret pr. 1. april 1990. Man var ikke forpligtet til at tage lige mange vagter inden for holdet og kunne i princippet arrangere sig med ferie i en periode. Man skrev lønsedler én gang hver 14. dag eller én gang om måneden.

Sagsøger C har bl.a. forklaret, at hun blev stud.med. i 1984 og færdig i sommeren 1993. Hun har

haft i alt 728 sygeplejevikarvagter og 1.600 ventilatørvagter under studiet. Sagsøgerindens arbejde inden for 13 ugers-perioden bestod i at passe et barn, der boede i Frederikshavn. Han led af en sygdom, der medførte, at han ikke trak vejret, når han faldt i søvn og derfor skulle i respirator. Sagsøgerinden havde normalt 4-6 vagter pr. måned, der blev lagt i sammenhæng på grund af de forholdsvis store rejseudgifter, der var forbundet med arbejdet. Holdet bestod af 13-15 personer. Sagsøgerinden talte med det sociale udvalg i kommunen og fik at vide, at kriteriet for at få dagpenge blot var, at man havde beskæftigelse i 120 timer inden for de sidste 13 uger før barselsperioden.

Sagsøgerne har til støtte for deres påstand nærmere anført, at det er ubestridt, at sagsøgerne opfylder betingelsen i dagpengelovens § 4, stk. 1, nr. 1, om at have været beskæftiget i mindst 120 timer i 13 ugers-perioden inden graviditetsorlovens start. Det, som er omtvistet, er således udelukkende, om sagsøgerne tillige opfylder betingelsen om at have været »tilknyttet arbejdsmarkedet« i samme periode.

En naturlig sproglig fortolkning af udtrykket »tilknyttet arbejdsmarkedet« må føre til, at det omfatter flere situationer end udtrykket »ansat« i lovens § 3, stk. 1. Betingelsen om at have været »tilknyttet arbejdsmarkedet« er opfyldt, såfremt den pågældende enten har været i arbejde eller har modtaget dagpenge efter loven eller har været berettiget til dagpenge efter arbejdsløshedsforsikringsloven. Denne opregning er imidlertid ikke udtømmende, og i betingelsen om at »have været i arbejde« ligger ikke et krav om ansættelse i samtlige 13 uger, men blot et krav om en vis kontakt til arbejdsmarkedet. Betingelsen om, at en lønmodtager har været »tilknyttet arbejdsmarkedet«, er derfor som udgangspunkt opfyldt, blot vedkommende opfylder 120 timers-kravet. Såfremt en lønmodtager opfylder 120 timers-kravet, er det således kun i helt ekstraordinære tilfælde, at den pågældende ikke også opfylder

bestemmelsen om at have været tilknyttet arbejdsmarkedet. Sådanne ekstraordinære omstændigheder foreligger ikke for sagsøgernes vedkommende. Sagsøgerne har igennem længere tid været tilknyttet og beskæftiget igennem FADL's vagtbureauer i henholdsvis Odense og Århus. For så vidt angår sagsøgerne A, C og D har de tillige i 13 ugersperioden været tilknyttet faste vagthold med deraf følgende opsigelsesvarsler. Deres vagter var endvidere forholdsvis jævnt fordelt i 13 ugersperioden. Sagsøgeren A var dertil i hele 13 ugers-perioden beskæftiget hos den samme arbejdsgiver.

Det har ikke været lovgivers hensigt ved udarbejdelsen af den nye dagpengelov at udelukke løsarbejdere fra at modtage barseldagpenge, såfremt de opfylder kravet om 120 timers beskæftigelse. Lovgiver har netop taget højde for de problemer, som opstår i forbindelse med løsarbejdere, ved at have medtaget § 4, stk. 1, nr. 1, og § 3, stk. 2, i dagpengeloven. I kraft af § 3, stk. 2, har lovgiver sikret sig, at arbejdsgiveren i en lang række tilfælde kommer til at bære de økonomiske byrder i forbindelse med udbetaling af sygedagpenge til løsarbejdere. For så vidt angår de løsarbejdere, som ikke opfanges af stk. 2 som følge af, at de har været beskæftiget hos forskellige arbejdsgivere, er deres ret til dagpenge sikret gennem § 4, stk. 1, nr. 1. Såfremt § 4, stk. 1, nr. 1, skal fortolkes således, at ret til dagpenge fra kommunen kræver, at den pågældende har været ansat i samtlige 13 uger før fraværet, således som sagsøgte gør gældende, bliver § 4, stk. 1, nr. 1, reelt indholdsløs. I så fald vil der stort set aldrig i praksis forekomme tilfælde, hvor en lønmodtager er omfattet af § 4, stk. 1, nr. 1, uden tillige at være omfattet af § 3.

Sagsøgerne har endelig anført, at der ikke foreligger en sådan retlig relevant forskel mellem sagsøgernes tilfælde, hvor sagsøgte har meddelt afslag på barseldagpenge, og den ved SM D-meddelelse 14/1991 meddelte ret til dagpenge, at der er saglig grund til at behandle tilfældene forskelligt.

Sagsøgte har til støtte for frifindelsespåstanden anført, at det af dagpengelovens forarbejder fremgår, at det med loven var forudsat, at dagpengeordningen skulle gøres mere overskuelig og enklere at administrere. I den hidtidig gældende lov havde der været specielle regler for løsarbejdere, hvilke regler bortfaldt ved den nye lov, idet der ønskedes ensartede regler for samtlige arbejdstagere. Dette skete ved indsættelse af reglerne i lovens §§ 3 og 4, hvorefter der for alle lønmodtagere gælder de ensartede regler om tilknytning til arbejdsmarkedet inden for de sidste 13 uger og 120 timers beskæftigelse før sygdom eller barsel. Sagsøgernes krav på barseldagpenge skulle følge af § 17, stk. 1, nr. 1, jf. § 4, stk. 1, nr. 1, og af forarbejderne hertil fremgår det, at det er en betingelse for overhovedet at kunne modtage dagpenge, at den pågældende har været tilknyttet arbejdsmarkedet i de sidste 13 uger før fraværet. Denne betingelse er opfyldt, hvis den pågældende enten har været i arbejde eller har modtaget dagpenge efter loven eller har været berettiget til dagpenge efter arbejdsløshedsforsikringsloven. Denne opregning er udtømmende. Består tilknytning til arbejdsmarkedet i et arbejde, er det en forudsætning, at der er tale om et løbende ansættelsesforhold eller i hvert fald løbende arbejdsforhold, der afløser hinanden. Sagsøgerne opfylder ikke betingelserne i § 4, stk. 1, nr. 1, idet der for deres vedkommende er tale om enkeltstående arbejdsforhold med mellemliggende ledighedsperioder. Hver vagt kan alene betragtes som et enkeltstående arbejdsforhold. Når den enkelte vagt er overstået, er det ikke givet, at den pågældende student skal tage den næstfastsatte vagt. Den pågældende kan således bytte vagten eller helt

blive væk. Hver vagt må derfor anses som en ny ansættelse, hvor der starter en ny 13 ugers-periode. Der foretages således også afregning ved den enkelte vagts afslutning. Af de indgåede aftaler mellem FADL og Amdsrådsforeningen m.fl. fremgår, at FADL påtager sig ved sine tre kredsforeninger og de dertil knyttede vikarbureauer at sørge for, at en medicinstuderende er til rådighed, når et hospital eller en institution

har brug for en vikar. Bureauernes forpligtelse består således i at »skaffe en student«, der alt efter arbejdets karakter kan indgå som en af flere på et hold, der forpligter sig kollektivt. Der består således ikke noget egenligt ansættelsesforhold mellem studenten og bureauet, ligesom der ikke består nogen løbende tilknytning til arbejdsgiverne. Der er således tale om et enestående aftaleforhold, hvor hospitalet sikrer sig, at der kommer en vikar, og studenten sikrer sig, at der er mulighed for at få arbejde, når han/hun har brug herfor.

Som anført er det såvel efter lovens § 3 som efter § 4 en betingelse for at oppebære dagpenge, at der har været beskæftigelse i 13 uger. § 4 adskiller sig fra § 3 derved, at beskæftigelseskravet kan opfyldes ved, at den pågældende i en del af perioden oppebærer arbejdsløshedsunderstøttelse, samt gennem beskæftigelse hos mere end en arbejdsgiver, dog betinget af, at der er tale om løbende arbejdsforhold, der afløser hinanden. Studerende er i henhold til arbejdsløshedsforsikringslovens § 62a ikke berettigede til dagpenge, til gengæld oppebærer de SU.

Ved lov nr. 1130 af 22. december 1993 ændredes dagpengelovens § 4, stk. 1, nr. 4, således, at særreglen for praktikelever blev ophævet. Formålet med ændringen var at skabe ligestilling blandt de erhvervsfaglige uddannelser. Det må pointeres, at lovgiver ikke i forbindelse med denne udvidelse af anvendelsesområdet var inde på, at § 4 også skulle gælde for studerende på videregående uddannelser.

Om den af sagsøgeren fremhævede sammenhæng mellem § 3, stk. 2, og § 4, stk. 1, nr. 1, har sagsøgte anført, at en løsarbejder, der er omfattet af § 3, stk. 2, og hvis kvalifikation alene er, at han opfylder beskæftigelseskravet, ikke er omfattet af § 4, stk. 1, nr. 1, medmindre han har oppebåret arbejdsløshedsdagpenge, og berettigelse til dagpenge følger så ikke af § 4, stk. 1, nr. 1, men af nr. 2. Sagsøgeren A kan formentlig sidestilles med en løsarbejder og berettiget til dagpenge i en 14-dages periode hos arbejdsgiveren. Derimod er hun ikke omfattet af § 4, stk. 1, nr. 1, da hver af hendes vagter udgør enkeltstående arbejdsforhold. Når man i øvrigt nærmere betragter de 4 sagsogeres timetal, opfylder de nok 120 timers kravet, men det månedlige gennemsnit ligger på 25-30 timer, og ifølge det oplyste ligger det årlige gennemsnit for de studerende på 290-300 timer. Det kan derfor ikke i dette perspektiv betegnes som en uretfærdighed, at de studerende ikke er anset omfattet af loven. Sagsøgte har endelig vedrørende afgørelsen i SM D-meddelelse 14/1991 anført, at denne afgørelse formentlig er for vidtgående.

Landsretten skal udtale:

Ved sagens afgørelse må det lægges til grund, at en arbejdstager for at være berettiget til dagpenge efter dagpengelovens § 4, stk. 1, nr. 1, ud over at have arbejdet 120 timer inden for de sidste 13 uger, hvilken betingelse sagsøgerne ubestridt opfylder, skal have den yderligere kvalifikation, at han er »tilknyttet arbejdsmarkedet«. Det fremgår ikke nærmere af bestemmelsen eller motiverne hertil, hvilke krav lovgiver har tilsigtet, der herigennem kan stilles yderligere til arbejdstagerens forhold.

Det må lægges til grund, at alle sagsøgerne havde gennemgået de kurser, der er en betingelse for, at de kunne påtage sig arbejde i henhold til den mellem FADL og Amdsrådsforeningen m.fl. indgåede overenskomst, at arbejdet for samtliges vedkommende lå spredt ud over 13 ugers-perioden, idet dog ingen af dem har udført arbejde i samtlige uger, samt at de også i tiden forud for 13 ugers-perioderne har haft lignende arbejde. Det må videre lægges til grund, at tre af sagsøgerne i 13 ugers-perioden har været tilknyttet faste vagthold med tjeneste for den enes vedkommende på en institution og for de to andre på hver to institutioner. Den fjerde sagsøger har ikke været tilknyttet et fast vagthold, men har efter det oplyste været tilknyttet en vagtordning som tilkaldevagt. Det må lægges til grund, at FADL i henhold til overenskomsten med Amdsrådsforeningen m.fl. fungerer som ansættende myndighed i forholdet mellem hospitaler, institutioner m.v. og de

medicinstuderende, der har tilmeldt sig vagtordningen. Det må videre lægges til grund, at en person, der melder sig til vagtordningen, forpligter sig til inden for det pågældende semester i nærmere bestemt omfang at påtage sig arbejde anvist af det pågældende vikarbureau. For de personer, der melder sig til et vagthold, gælder yderligere, at de forpligter sig til at indgå i en fast vagtplan for holdet og i tilfælde af forfald hos et af holdets medlemmer at indtræde i dennes vagt, ligesom de kun med opsigelsesfrist kan udtræde af holdet. De perioder, der ligger mellem vagterne, kan ikke sidestilles med ledighedsperioder.

På nævnte baggrund og under hensyn til administrativ praksis, således som den har fundet udtryk i SM D-meddelelse 14/1991, findes sagsøgerne at have haft en sådan tilknytning til arbejdsmarkedet, at de må anses for omfattet af dagpengelovens § 17, stk. 1, nr. 1, jf. § 4, stk. 1, nr. 1. Der vil herefter være at give sagsøgerne medhold i deres påstand.

- - -